

tidligere tyske Kasser, og de i dette Tidsrum har betalt de dem paahvilende Medlemsbidrag samt paa Tidspunktet for Understøttelsens Udbetaling har Bopæl i de sønderjydske Landsdele.

Saafernt Personer, der ved denne Lovs Ikrafttræden har Ophold i de nævnte Landsdele, men ikke omfattes af Bestemmelserne i denne Lovs §§ 2—3, inden 3 Maaneder derefter søger Optagelse i en anerkendt Arbejdsløshedskasse og vedblivende opholder sig i Landsdelene, faar de paagældende uanset Bestemmelsen i § 13, 1ste Stk., i Lov af 5. Januar 1920 om anerkendte Arbejdsløshedskasser, Adgang til Understøttelse af Kassen, naar de i det umiddelbart forud for Understøttelsens Ydelse forløbne Tidsrum af 6 Maaneder har været Medlemmer af Kassen og betalt det skyldige Medlemsbidrag.

§ 5.

Tidspunktet for denne Lovs Ikrafttræden fastsættes ved kongelig Anordning.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter Anmodning af Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg af 1917 har Arbejdsløshedsnævnet overvejet Spørgsmaalet om Betimeligheden af at foreslaa indført Lempelser i den gældende danske Lovgivning om anerkendte Arbejdsløshedskasser til Fordel for de Arbejdere, der maatte blive tilført Landet ved Indlemmelse i Danmark af Dele af Slesvig. Af Nævnets Erklæring af 25. Juli 1919, der findes aftrykt som Bil. 1 til Lovforslaget, vil det fremgaa, at der indenfor Nævnet var Enighed om, at der burde indrømmes de Arbejdere, der ved Indlemmelsen af de paagældende Landomraader havde tegnet Forsikring mod Arbejdsløshed i en Forening i Tyskland, Adgang til at indgaa i det tilsvarende Fags anerkendte Arbejdsløshedskasse i Danmark, saaledes at Medlemsret i og Kontingentbetaling til saavel som modtagen Understøttelse fra vedkommende tyske Forening tages i Betragtning ved Fastsættelsen af Arbejdernes Vilkaar som forsikrede i danske Kasser. Derimod mente Nævnet, at de Arbejdere, der ikke havde tegnet Forsikring mod Arbejdsløshed i en tysk Forening, maatte undergives de for den danske Arbejdsløshedsforsikring til ethvert Tidspunkt almindeligt gældende Regler.

Paa Grundlag af denne Indstilling fra Arbejdsløshedsnævnet er der derefter i Indenrigsministeriet udarbejdet et Lovforslag angaaende Arbejdsløshedsforsikring i de sønderjydske Landsdele. Fra „Sønderjysk Arbejderforening“ blev der overfor Ministeriet udtalt Ønske om, at der gaves den

sønderjydske Arbejderstand Mulighed for straks ved de paagældende Landomraaders Indlemmelse i Danmark at indtræde i de danske Arbejdsløshedskasser med fulde Rettigheder, saaledes at den i § 13, 1ste Stykke, i Lov af 5. Januar 1920 om anerkendte Arbejdsløshedskasser indeholdte Bestemmelse om, at der ikke af de anerkendte Arbejdsløshedskasser maa ydes Understøttelse til nogen, medmindre han i det umiddelbart forud for Understøttelsens Ydelse forløbne Tidsrum af 12 Maaneder har været Medlem af Kassen og betalt sit skyldige Medlemsbidrag, ikke kommer til Anvendelse paa de paagældende Arbejdere, men at der gives dem Adgang til straks at faa Understøttelse af Arbejdsløshedskassen og til at efterbetale deres Medlemsbidrag for den foreskrevne Karenstid. Ministeriet har ved Lovforslagets Udarbejdelse taget Hensyn til denne Henvendelse, idet man foreslaar, at Karenstiden for de paagældende Arbejders Vedkommende nedsættes fra 12 til 6 Maaneder. Man har derimod — efter Forhandling med Arbejdsløshedsnævnet — ikke ment at kunne lade Karenstiden ganske bortfalde; men der vil formentlig heller ikke herved være forvoldt de paagældende Arbejdere nogen Skade, idet de arbejdsløse, som herefter ikke straks vil kunne nyde Understøttelse af Arbejdsløshedskasserne, i Ventetiden vil kunne faa Hjælp i Henhold til Dyrtidslovgivningens Bestemmelser eller den almindelige Hjælpkasselovgivning. Ministeriets Standpunkt er i den som Bil. 2 aftrykte Erklæring af